

Nyt fra
ASSISI-KREDSSEN

Juli 2012

nr. 75

INDHOLD:

ASSISI-KREDS DATOER

Efterårsmøde	<i>side 2</i>	25. august Lørdagstur til Svendborg
Tur til Svendborg	<i>Side 3</i>	29. sept. - 7. okt. 2012 Assisi-rejse (Fuldtegnet)
Årsberetning for 2011	<i>side 4</i>	17. november Efterårsmøde i Enghave Kirke
Rejse maj 2013	<i>side 5</i>	Lørdag d. 23. februar 2013 Årsmøde i Enghave Kirke
Den franciskanske sekularorden	<i>side 6</i>	24. maj - 1. juni 2013 Rejse til Assisi (Henvendelse til Gunnar Bach Peder-
Fra rejsen maj 2012	<i>Side 8</i>	
Bestyrelsen	<i>bagsiden</i>	

Efterårsmøde

17. nov. 2012

Efterårsmøde afholdes i Enghave Kirke
lørdag d. 17. november.

Vi begynder kl. 11 med gudstjeneste, derefter er
der frokost.

Efter frokosten er der foredrag ved pastor Erik
Strid med emnet:

”Frans og Søren Kierkegaard”.

Pris 100 kr., inkl. mødeafgift, frokost og kaffe.

Augusttur til Svendborg

lørdag d. 25. august

Assisi-Kredsen arrangerer tur til Svendborg med besøg i Johannes Jørgensens hus og på Forsorgsmuseet.

Pris for turen er 600 kr., som dækker bustur, kaffe, entreer og rundvisninger, samt eftermiddagskaffe og pizza.

Deltagerne medbringer selv frokostpakke, men Assisi-kredsen sørger for drikkevarer.

Vi starter kl. 9 fra Enghave Kirke og forventer at være tilbage kl. 18.

Ved hjemkomsten serveres der pizza med et glas vin til i menighedssalen. Vi beder om, at man ved tilmelding oplyser, om man ønsker at være med til at spise pizza.

Tilmelding sker senest en uge før til

Marianne Plum,

Teglværksgade 3, 1.th. 2100 København Ø

tlf. 39 29 87 40 / 20 28 25 03 eller e-mail: plum@assisi-kredsen.dk

Betaling sker på dagen.

Årsberetning for året 2011

Assisi-Kredsens årsmøde og generalforsamling

lørdag den 25. februar 2012 i Enghave Kirke

Året 2011 i Assisi-Kredsen begyndte med årsmøde og generalforsamling den 26. februar i Enghave Kirke. Årsmødeforedraget havde som emne noget i vores sammenhæng så selvfølgelig som Frans, og jeg havde selv fornøjelsen af at være foredragsholder.

Der har som sædvanlig været afholdt to rejser til Assisi, den ene i maj måned, den anden i oktober, og det ser ud til fra de rejseberetninger der har været bragt i vort blad, at begge rejser var vellykkede. Jeg tror at alle rejsedeltagere er enige om at vi bor det helt rigtige sted i Assisi, lige midt i byen, og alligevel roligt og trygt i Alcantarine-søstrenes kloster. Og vi bliver altid mødt med stor venlighed og gæstfrihed.

I efteråret, først i september, var der en week-end-tur med bus til Vadstena, hvor vi boede hos Birgittasøstrene i deres kloster, en meget vellykket og interessant week-end.

Til efterårsmødet i november havde vi bedt Jesper Fich, sognepræst ved Sankt Mariæ kirke og dominikaner, om at fortælle om nogle af middelalderens store kirkelige kvindeskikkelser, denne gang om Clara af Assisi og Catharina af Siena. Et meget indsigtfuldt og veloplagt og muntert foredrag – der har været bragt et fyldigt referat i bladets december-nummer.

Årsmødet er også en anledning til at rette en tak til bestyrelsens medlemmer for deres ansvarlige arbejde i årets løb med at arrangere møder og week-end og rejser – og ikke mindst til redaktørerne af bladet *Nyt fra Assisi-Kredsen* for et meget fint blad. Også tak til Gunnar Bach Pedersen som bestyrer vores hjemmeside på nettet, hvilket medfører mange henvendelser og forespørgsler om Assisi-Kredsen og Assisi.

Tak til vores kasserer, Lotte Abel, og vores revisor, Jan Nielsen, som er

særdeles kompetente og gør, at der altid er orden i sagerne.

Der er p.t. omkring 350 medlemmer i Assisi-Kredsen.

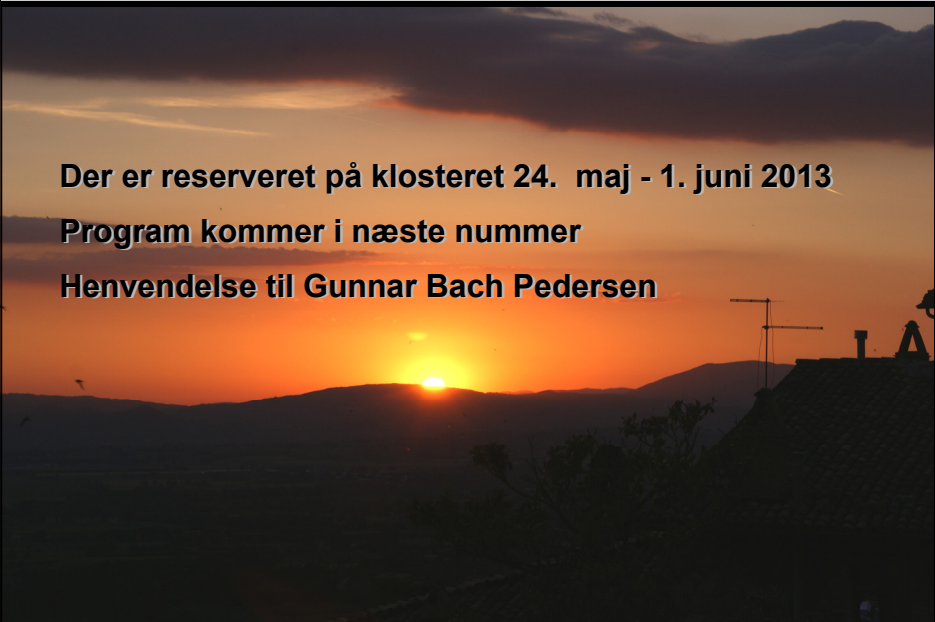
Og en tak til alle medlemmer til stede her i dag, særlig velkommen til nye som er med for første gang! - samt en hilsen til de øvrige medlemmer, som får hilsenen gennem bladet.

Fred og alt godt,
Frederik Hjerrild

Kollekten ved gudstjenesten til Folkekirkenes Nødhjælp var: 1.127,50 kr.

Af pladmæssige grunde kommer referatet af generalforsamlingen først i næste nummer af bladet.

Assisi-rejse maj 2013

Der er reserveret på klosteret 24. maj - 1. juni 2013

Program kommer i næste nummer

Henvendelse til Gunnar Bach Pedersen

Den franciskanske sekularorden

ved Gert Ryom-Hansen

På en af sine vandringer møder Frans handelsmanden Luchasio. Luchasio var usædvanlig gavmild overfor de fattige. Han gav husly til pilgrimme og hjalp enker og forældreløse.

Efter det skelsættende møde med helgenen ønskede han sammen med sin kone Bona Donna at leve et enkelt kristent liv inspireret af Frans og hans medbrødre, og som følge heraf gav Frans familien en enkel regel at leve efter.

En del ligesindede samlede sig omkring den lille familie, og sammen fulgte de nu den leveregel, som Frans havde skrevet til dette nye fællesskab i den franciskanske ordensfamilie.

I 1221 udfærdigede kardinal Hugolino og Frans den endelige ordensregel for den tredje franciskanske orden.

Reglen er senere blevet tilpasset tidens

krav. Således er den nuværende regel godkendt i 1978 af pave Paul VI.

Der er tre ordener i den franciskanske familie.

1. Første orden består af mindrebødre eller observanter, af konventualere og kapucinere.
2. Anden orden består af forskellige grene af klarissersøstre.
3. Tredje orden består af adskillige mandlige og kvindelige kongregationer (bl. a. "vores" søstre i Assisi) og af en sekularorden for præster og lægfolk.

Alle er de ligeværdige i den franciskanske ordensfamilie.

I Danmark er den omkring 30 medlemmer af sekularordenen (i meget gamle dage kaldet den 3. orden (tertiarerne) og senere hen den franciskanske lægorden), og på verdensplan er der omkring 800.000 medlemmer - kvinder og mænd.

Man mødes i fraterniteter, hvor man sammen beder, læser i Bibelen og studerer den hellige Frans' forbillede.

Til hverdag beder man hver for sig, gerne tidebønner eller andre faste bønner. Mange medlemmer af ordenen er involveret i caritativt ar-

*Frans grundlægger
sekular-ordenen*

bejde, socialt arbejde, sygeplejearbejde eller i undervisningsarbejde.

Ligesom i andre ordener i Den katolske Kirke er der en prøvetid, inden man optages. Derefter vil der som regel gå et års-tid, før man aflægger endelig profes.

Mange ser deres rolle som franciskanere i en af de tre grene at have et specielt kald inden for Den katolske Kirke.

Et kald der kræver, at man forsøger

1. at give Gud første prioritet - ikke Kirken, ikke bestemte fromhedsøvelser, ikke regler eller ritualer, forbud og påbud, men Gud selv. Denne indfaldsvinkel betyder ikke, at man vender sig mod Kirken, mod fromhedsøvelser osv, men at man i særlig grad vægter bøn, evangelium, erfaringsmæssig tro og - tro mod Frans - mødet med Gud i nadveren.
2. at leve i lydørhed over for Gud og i lydørhed over for Kirken. Hvis Frans ikke havde været lydør over for både Gud og Kirke, havde vi ikke haft en franciskanerorden.
3. at når Guds stemme i mit øre og Kirkens stemme ikke er overens, da at gå i dialog med Kirken.
4. at udvikle hvad man forstår ved åndelig fattigdom, hvis tydeligste eksponent er ydmyghed.
5. at opbygge broderskab, at leve troen med andre; både når det er let, og når det bestemt ikke er så ligetil.
6. at prioritere indsatsen for andre i det kristne liv.
7. at være åben overfor mennesker, retfærdig og favnende.
8. at stå på de fattige og undertryktes side.
9. at insistere på retfærdighed i verden som i Kirken, på åbenhed og uselvhøjti-

delighed og respekt for hvert menneske.

Det franciskanske kald drejer sig dybest set om: at identificere sig med den fattige Jesus på korset.

Der eksisterer en Franciskus-romantik, som er knyttet til et sødladent Franciskus-billede. En romantik, der til dels er hentet i Fioretti eller måske i Johannes Jørgensens bøger, men måske allermest i fantasien. For mange er en franciskanerbroder i sin kutte noget af det mest inspirerende på denne jord. Der ligger en fare i at give efter for denne romantik.

Myten om Frans appellerer tit meget mere til mennesker end den virkelige Frans og den seriøse side af hans vidnesbyrd.

For alle franciskanere er det vigtigt at holde denne romantiske forestilling på afstand og ikke indlede sig med den.

At være franciskaner er ikke at varme sin sjæl ved at fortælle de mange søde historier om Frans, men at bekymre sig om sin sjæl ved at bekymre sig for andre mennesker.

Kristi person er vores eneste vej til Gud.

På denne vej har han givet os en fantastisk vejviser i personen Frans af Assisi.

Det er også en guide, som giver os en kæmpe udfordring, men hans udfordring er ikke noget nyt, eller noget som føjes til. Frans tolker Jesu udfordring til os med en friskhed og en livskraft, som har et greb om mennesker, og som er stærkere end nogen anden tolkning.

Sekularfranciskanerne er simpelthen grebet af Frans' vision!

Brudstykker af en dagbog

v. Marianne Hansson

Assisi forårsrejse (13. maj til 21. maj 2012)

Søndag den 13. maj ankom vi kl. 6.20 til Københavns Lufthavn, hvor vi mødtes med vores rejseledere Gunnar Bach Pedersen og Marianne Plum samt de øvrige deltagere på årets forårstur til Assisi. Der var planmæssig afgang fra København kl. 8.20 og vi havde en dejlig flyvetur med ankomst til Rom ca. kl. 10, hvor vi ventede ca. tre kvarter på vores bagage. Da min (Mariannes) kuffert kom ud fra båndet, spillede den ”Der er et yndigt land”. Ja, det var lidt pinligt, men jeg havde medbragt et Dannebrogssflag med musik som skulle bruges, når vi skulle se en etape af Giro d’Italia! Da vi alle havde fået vores bagage, skulle vi ud og finde bussen, som ventede på os for at køre os til Assisi. Ud af Rom gik det i vældig fart og med sædvanlig italiensk kørsel! Efter ca. en times kørsel stoppede vi ved et motorvejscafeteria ”Fini” for at kunne købe lidt frokost. Efterhånden som vi kørte mere nordpå, kom det smukke landskab i Umbrien frem, grønt og frodigt med de ”blå bjerge” i baggrunden. Bjergene med masser af træer og græs helt op til toppen. Det var smukt at køre på den flade slette og se de små byer, som ligger op af bjergsiderne med deres mange flotte kirker, borge og andre bygningsværker fra Middelalderen.

Da gaderne i Assisi er meget smalle og stejle, skulle vi ved en lokal brandstation, skifte fra vores alm. turistbus til 3 minibusser, som skulle køre os helt ind i Assisi. Vi blev sat af på et lille torv, hvorefter vi skulle gå det sidste stykke ned til klosteret – Casa di Accoglienza Madonna della Pace. Vi blev alle hjerteligt modtaget af søstrene og fik anvist vores værelser. Vi fik lige pakket ud og hvilet lidt, inden Gunnar kl. 18.00 holdt gudstjeneste for alle deltagerne i søstrenes kapel i kælderens - da det nu var søndag. Efter gudstjenesten var der en lille rundvisning” på klosteret. Middagen bestod af pastaskruer m/tomatsauce, skinkegordonbleu m/spinat og som dessert en lille fromage m/fersken samt lidt frisk frugt.

Vejret var fint da vi landede i Rom, men efterhånden som vi nærmede os Assisi blev det mere blæsende og temperaturen faldt, så da vi om aftenen skulle ud at kigge lidt på byen var det både regn- og tordenvejr, så vi sad udenfor på ”Bar Bi” med paraplyer og regnfrakker og drak kaffe. Så var det lige vi tænkte: Øhh - det var da ikke lige de varme jakker, som var kommet med i bagagen, men de lette kjoler og shorts, da vejret i ugen inden vores afrejse havde været op til 25 grader. Så var det bare tilbage til klosteret og få en god nats søvn for at være klar til næste dags program, der var blevet ændret lidt, da der tirsdag skulle være opløb på Piazza

del Comune på en etape af cykelløbet Giro d'Italia.

Mandag den 14. maj var der morgenmad, og herefter morgensang i kapellet m/Gunnar. Derefter gik vi ned til minibusserne, hvorefter vi i et pænt, stille og roligt tempo kørte op af de små snoede veje på bjerget Monte Subasio. Første stop var Eremo delle Carceri, som ligger i en kløft på bjerget. Det er stedet, hvor Frans søgte ensomhed og fred til meditation. I 1400 blev der bygget et kloster på stedet, som ligger meget ensomt omgivet af en skov af eg, en olivenlund og masser af cypresser. I selve klosteret kan man se Frans primitive celle – det er kun en hylde på den bare sten. Udenfor står det træ, hvorunder det siges, at Frans holdt sin prædiken for fuglene. Klosteret bliver stadig brugt som et retrætested for brødrene fra Porziuncola. Ude på stien i skoven var der ligesom siddepladser hugget ind i bjerget, og på stien var der et alter ligeledes hugget i sten. På dette sted sang vi ”Dejlig er Jorden”. Det var meget stemningsfuldt. I nærheden af klosteret var der masser af statuer af Frans og hans brødre i forskellige situationer bl.a som astronomer.

Derefter kørte vi videre op af bjerget Monte Subasio, Efterhånden som vi kom op over ”trægrænsen” og asfaltvejen blev til grusvej, blev træerne afløst af frodige grønne marker med masser af blå, gule og hvide blomster – nogle var arter af orkideer. Jo højere vi kom op af de små veje, jo mere faldt temperaturen, og da vi nåede toppen af bjerget var det faktisk slud og en strid storm, så da vi skulle ud og fotografere korset og den pragtfulde ud-

sigt over området var temperaturen kun +2 grader – uha – og endnu lige en tanke tilbage på sommertøjet i kufferten .

Vi kørte ned på den anden side af bjerget, og her var der stadig masser af græsmarker nu med heste og muldyr indtil vi nåede ”trægrænsen” igen. Så var der masser af olivenlunde ned af alle bjergsiderne. Vi skulle drikke formiddagskaffe i Collepi- no, en lille by, men alt var lukket, så vi måtte tage videre til den lidt større by Spello, hvor vi fandt en lille bar, hvor vi kunne få vores kaffe. Derefter kiggede vi ind i Santa Maria Maggiore, som Gunnar kaldte den ”grimmeste kirke” i Europa, men i et af sideskibene havde den de flot- teste fresker af Pinturicchio. Så gik det tilbage til klosteret for at være klar til at få frokost. Et lille hvil efter frokost og så begyndte vi en byrundtur i Assisi med svensktalende Eva Poletti som guide. Vi startede på det lille bispetov, hvor Frans søgte tilflugt hos bispen efter, at han havde lavet en ”happening” på torvet, hvor han klædte sig helt af for at vise sin far, at han havde tilbagebetalt sin gæld til ham. Dernæst gik vi videre til St. Chiara Kirke. Da Klara døde i 1253 fik hun sin egen gravkirke, og i krypten under alteret ligger Klaras lig balsameret i ordensdragt. Videre til St. Rufino, Assisis Domkirke, hvor der var en marmorstatue af Frans og en af Klara. I denne kirke er det, at døbefonten er, hvor Frans blev døbt.

På vores vej gennem byen, kom vi forbi huset, hvor digteren og forfatteren Johannes Jørgensen (1866 – 1956) levede me- get af sin tid i Italien. Han blev berømt i Assisi, da han havde stor interesse for

Frans af Assisi og har bl.a. skrevet en bog af samme navn samt Pilgrimsbogen.

I en lille sidegade, gik vi ind i en lille smuk, men nu nedlagt kirke, Santa Maria delle Rose, som indenfor kun var udsmykket med figurer af Jomfru Maria i mange forskellige størrelser og af forskellige materialer. Stemningen i lokalet blev understreget af dæmpet musik.

Mange steder i Assisi er der stadig rester at se fra romertiden, og det kunne vi bl.a. se i den nordlige ende af by, hvor der ligger resterne af et amfiteater, hvor der efterfølgende er bygget huse rundt om, men ”rundingen” fra teateret kan stadig ses i ejendommene. Vi gik herefter udenfor ”Perleporten”, hvor der var den mest pragtfulde udsigt over en frodig og grøn kløft. På vej tilbage til Klosteret var vi lige inde på en bar og få en kop kaffe mv. Gunnar fortalte os, at Anni havde fødselsdag, og at vi skulle mødes efter middagen til et glas rødvin og lidt hyggeligt samvær i TV-stuen. Efter at have sunget fødselsdagssag for Anni, præsenterede vi os for hinanden. Snakken gik, indtil vi alle trak os tilbage trætte efter endnu en begivenhedsrig dag.

Tirsdag den 15. maj stod dagen i Giro d'Italia's tegn, da der skulle være mål på Piazza del Comune ca. 200 m. fra Klosteret. Derfor blev programmet ændret for eftermiddagen, da vi ikke kunne komme ud af byen med bil, da mange af byens

gader blev spærret af. Vi begyndte som sædvanligt med morgenmad. Og efter morgensang i kapellet gik vi ned til San Francesco, hvor vi mødtes med danske Broder Theodor, som skulle vise os rundt i den meget smukke kirke. Den består faktisk af 2 kirker, Underkirken og Overkirken, samt en krypt, hvor Frans' lig ligger i en sarkofag. Der var også forskellige klædningsdele fra Frans' tid. Over alt er kirkerne udsmykket med de smukkeste fresker, som er malet af forskellige kunstnere gennem tiderne, og om nogle af disse fresker fortalte Broder Theodor meget levende om. Der studeres stadig i disse fresker og derfor dukker der hele tiden nye detaljer op og fortolkninger af, hvad fresken skal betyde. Efter en meget spændende og oplysende rundvisning tog vi afsked med Broder Theodor. På vejen tilbage var de begyndt at stille op til Giro d'Italia, ja, opløbet skulle faktisk begynde lige ved San Francesco. Vi fulgte afspærringen hele vejen op til målet på Piazza del Comune. Vi fik lige kaffe på vej tilbage - og så var der frokost. Vi hvilede os lidt, og så var vi parate til gå ud og kigge på det helt store ”medie-cirkus” med uddeling af forskellige reklameartikler – kasketter, vand, is-the og frugt. Vi stod nogle stykker på en trappe ca. 50 m. fra målet på Piazza del Comune og prøvede her at komme til at se noget, men vi måtte kæmpe lidt med de ”lokale” om pladsen. Michael var selvfølgelig helt fremme på

pladsen for at tage billeder, når den første rytter kom over målstregen. Stemningen var bare helt oppe at ”koge” de tre timer det hele stod på. Det var en sjov oplevelse at få med, også selvom det ikke var med i programmet. Vi nåede lige hjem for at nette os lidt inden middagen. Senere gik vi alle på ”Eriks Bar”, som ligger meget tæt på Klosteret. Baren ligger med en dejlig udsigt udover sletten med sine lysende gader. Her fik vi kaffe mv., ja, nogle fik Irish Coffee, men UDEN kaffe – altså kun whisky og fløde, sådan kan man også gøre det. Endnu en dag med mange dejlige indtryk og oplevelser udover det sædvanlige.

Onsdag den 16. maj var der som sædvanlig morgenmad og morgensang. Herefter gik vi alle sammen ned til kirken

San Damiano, som er stedet hvor korset talte til Frans, og han blev bedt om at sætte kirken i stand. Frans havde ikke mange penge, men solgte nogle af sin fars varer for at få penge til dette. Det var også her Klaras nonneordenen kom til at holde til – efter 1212, året hvor hun lod sit blonde hår afklippe. Der er stadig i kirken/klosteret bevaret en spise-og sygestue samt en lille klosterhave m/blomster. Det var lidt hårdt at gå tilbage til byen – meget stejle trapper. Tilbage i Assisi by finder vi en lille cafe, hvor vi får is og kaffe. Da vi i regnvejrr går tilbage mod Klosteret af de små gader finder vi pludseligt et lille museum i de lokaler, hvor man mener, at Frans’ far havde sine stalde og værksted. Ved siden af ligger et lille kapel, som skal have været den stald

hvor Frans blev født. Under den nærliggende Chiesa Nuova kirke er også et kapel, der hvor Frans's fars forretning lå. På pladsen foran kirken står der 2 bronzefigurer, som forestiller Frans' far og mor – faderen ser lidt vred ud, fordi moderen har taget lænkerne af Frans. Han har været lænket, da han har solgt sin fars varer. Tilbage på Klosteret til frokost. Vi hvilede igen, inden vi gik ud og kiggede på noget af det fra i formiddags, da ikke alle var med. Turen gik også til museet, Museo della Memoria, hvor der var masser af oplysninger fra 2. verdenskrig, bl.a om hvordan mange jøder enten blev skjult i de gamle romerske gange eller blev klædt ud som franciskanere og skjult i klostrene. Der blev lavet falske identitetspapirer til jøderne af bogtrykkeren Luigi Brizi og hans søn Trento, så jøderne kunne kom-

me ud af deres skjul. Nogle af de personer, der stod bag dette var biskop monsignore Giuseppe Nicolini, don Aldo Brunacci og pater Rufino Niccacci. Efter museumsbesøget gik vi lidt rundt i byen og kiggede på tasker, smykker, ost, oliventræs ting og kiggede efter limoncillo med grappa – men det kunne ikke købes i byen!

Dagen afsluttede vi med samling i TV-stuen, hvor Gunnar læste op fra Johs. Jørgensens "Pilgrimsbogen" I det stykke han læste, blev flere af de kirker, vi havde set i løbet af dagen nævnt.

Torsdag den 17. maj - Kr. Himmelfartsdag – var morgensangen i dagens anledning afløst af en egentlig gudstjeneste. Og derefter var der så afgang med bus til Todi. Todi er en smukt beliggende bjergby ca. 20 km. fra Assisi. Først så vi kir-

ken Santa Maria delle Consolazione, som har fem kupler. Det er en meget enkel indrettet kirke, som har samme arkitekt, Bramante, som begyndte på Peterskirken i Rom. Derefter kørte bussen os videre til en P-plads hvor vi skulle tage en lille skinne/kabelbane op til selve byen. Først kiggede vi ind i kirken Tempie di San Fortunato, hvor i krypten den kendte digter Jacopone de Todi (1230-1306) er begravet. Dernæst gik vi til Palazzo del Popolo og her var vi inde i katedralen på pladsen. Pladsen er omgivet af mange spændende bygningsværker. Frokosten blev indtaget et udmærket sted "Jacopone" med god mad og vin. Derefter gik vi lidt rundt i byen på egen hånd – vejret viste sig fra sin gode side, lunt og med dejlig solskin. På vej tilbage til Assisi var vi inde i Rivotorto og se Santa Maria af Rivotorto. Inden i kirken står en kopi af de æselhytter, som Frans levede i sammen med sine brødre efter, han blev smidt ud hjemmefra. Da vi kom tilbage til Klosteret, gik vi endnu en tur ned til San Francesco for at tage flere billeder. Dagen sluttede med endnu et besøg på "Eriks Bar" (Nu var der kaffe i Irish Coffeen).

Fredag den 18. maj. I dag skulle vi til "La Verna", så efter morgenmad og morgensang blev vi tidligt afhentet af vores bus på den sædvanlige "holdeplads", Mojano.. Bjerget "La Verna" ligger i Appenninerne i Toscana. Efter en times kørsel kom vi til byen Sansepolcro, hvor vi besøgte et museum, Museo Civico, som er et museum med religiøs kunst og her er der specielt et maleri, malet direkte på væggen, som forestiller Jesus, som stiger op af en kiste med et flag i hånden. Alle

malerier er blevet bevaret efter bombningerne under 2. verdenskrig. Det var ret hurtigt overstået, så fik vi lige en kop kaffe og gik en lille tur i byen, inden vi kørte videre. I byen var der for øvrigt et eller andet motorløb og en del gamle veteranbiler, så der var også lidt at kigge på for "drengene". Så kørte vi så videre mod La Verna og efterhånden som vi begyndte at køre op af bjerget, kom der flere og flere små hårnålesving. Lidt før La Verna kørte vi forbi byen Caprese Michelangelo, som har fået sit navn efter kunstneren Michelangelo, som er født i denne by i 1475. På vejen op af bjerget bliver der mærkelig nok ved med at være træer, men det skyldes at "trægrænsen" her er højere end omkring Assisi. Vi er oppe i 1283 meters højde. På toppen af La Verna ligger der en lille træhytte La Melosa, hvor vi fik en dejlig frokost som bestod af en tallerken med antipasti, dernæst pasta m/kødsauce, så kom der grillete svinekoteletter og revelsben m/ kartofler og til dessert var der Tiramisu. Mums! Dertil drak vi lokal Toscana rød/hvidvin ad libitum. Godt mætte gik vi hen til stedet, hvor Frans i 1224 fik Kristi sårmærker. Stedet La Verna fik Frans foræret som gave af en greve Orlando af Chiusi. Det består nu af en hovedkirke og et kapel, bygget over stedet, hvor stigmatiseringen skulle have fundet sted. Kl. 15.00 var der tidebøn i kirken med efterfølgende procession gennem korridoren Corridoio delle Stimmate, som er dekoreret med fresker til kapellet Cappella delle Stimmate. Halvvejs i korridoren er der indgang til en hule, hvor Frans sov på de nøgne sten. I kapellet blev der sunget og

mange blev meget berørt af dette. Af en stejl sti kunne man komme ned og se "Fuglekapellet", ligesom vi kunne komme ned i nogle grotter, hvor Frans havde opholdt sig. På vej op af bjerget læste Gunnar op fra Johs. Jørgensens Pilgrimsbog, og på vej hjem læste Marianne op fra en anden bog omkring La Verna og Frans. Vi kørte tilbage til Assisi uden pause, men så kunne vi også lige nå en kop kaffe på "Bar Bi" inden middag på Klosteret. Alle gik vi tidligt til ro godt trætte efter lang og begivenhedsrig dag.

Lørdag den 18. maj begyndte som sædvanligt med morgenmad og morgensang. Kl. 9.00 gik vi de ca. 3,5 km. ned til kirken San Maria degli Angeli, som er kirken som Frans og hans "brødre" fik lov til at leje af benediktinerne på Monte Subasio for en kurv fisk om året. Gunnar gav os en lille rundvisning, hvor vi bl.a. så en af de små hytter, som Frans og hans brødre boede i og Frans skulle være død i en af disse små hytter, som også tjente som hospital. Selve kirken blev først påbegyndt i 1569. I haven findes roser uden torne, da de ifølge legenden tabte deres torne, da Frans kastede sig i roserne for at få smerten til at jage fristelserne bort. I et hjørne i en korridor bag kirken står en statue af Frans, hvor han i en kurv har levende duer (de har rede der og ligger på æg).

Efter rundturen i kirken gik vi en lille tur i byen og kiggede lidt, hvorefter vi drak kaffe på en lille bar i nærheden af kirken. Vi tog alle bybussen tilbage til Assisi, da det ville være meget hårdt at gå hjem for solen skinnede nu fra en skyfri himmel og det var varmt. Efter frokost var der fri

eftermiddag med tid til at få indkøbt div. gaver til familien. Det blev til Tau-kors, tasker og nogle oliventræsting. Kl. 19.00 skulle vi mødes for at gå samlet op til en restaurant, som hedder Ristorante Metastasio, hvor vi skulle spise festmiddag sammen med Broder Theodor. Menuen her bestod af antipasti, pastaret, svinekød m/pomfrites og selvfølgelig en helt vidunderlig Tiramisu til dessert. Theodor var som sædvanligt meget snakkesalig og underholdende. Iøvrigt var udsigten denne lune sommeraften fra den udendørs terrasse bare helt "kanon". Kl. 22.00 gik vi hjem efter en dejlig dag igen med mange oplevelser, dejlig mad og masser af sol.

Søndag den 20. maj. Morgenmad og morgensang. I Assisi fejres Kr. Himmelfartsdag om søndagen, så derfor var det ekstra spændende at gå i kirke denne dag. Michael og andre gik til kardinalmesse i den store kirke San Francesco, mens andre fra selskabet valgte andre kirker i byen bl.a den anglikanske kirke. Jeg (Marianne) blev hjemme og fik skrevet dagbog for lørdagen og hvilede lidt. Er ved at være mættet af oplevelser og ind-

tryk og ikke mindst mad. Frokostmenuen var rigtig søndags menu, den bestod i dag af pasta m/kogt kød og ost, herefter en kvart marineret kylling. Til dessert kom søstrene ind med en kæmpekage pyntet med ananas, jordbær og flødeskum. Efter denne store frokost var det tid til lidt motion, så vi, Michael og jeg, gik alene op på borgen Rocca Maggiore. Der var masser af trapper op til og på borgen, men det var meget spændende og sikken en udsigt, både ud over sletten og hen til de andre bjerge. Vi gik rundt og kiggede et par timer næsten alene, for der var næsten ingen andre besøgende. Andre fra selskabet gik ture i byen, der var frit valg. Sidst på dagen kunne vi gå med på en rundvisning til de kirker i byen, som vi ikke havde set de andre dage, Michael gik ned til selskabet og jeg (Marianne) gik hjem og læste lidt. De skulle bl.a. se kirkerne St. Stefano og St. Pietro. Det begyndte at regne, så Michael og resten af gruppen kom tilbage med den lokale bybus.

Til middagen kom Broder Theodor og spise med. Vores gode rejseledere Gunnar og Marianne fik en lille boggave og der var også gaver til Søstrene, som til gengæld serverede pizza sammen med ost og pølse og til dessert fik vi resten af kagen fra frokosten. Dorte holdt en takketale for søstrene på italiensk og vi sang en sang både på dansk og italiensk – samtidigt. Gunnar og Theodor skulle åbne Spumante – sikker en forestilling Vi sluttede dagen af med lidt hyggesnak i TV-stuen, hvorefter Theodor gik hjem, og vi andre gik op for at pakke, fordi vi skulle tidligt op næste dag for at tage hjem igen.

Mandag den 21, maj. Så blev det hjemrejsetid og vi skulle ned med kufferterne inden morgenmad, men ak! elevatoren var gået i stå, så vi måtte gå ned af trapperne fra 4. sal med de tungt læssede kufferter. Efter en hurtig morgenmad tog vi afsked med søstrene og gik ned til minibusserne på bispetorvet. Vores bus videre til lufthavnen holdt på p-pladsen foran kirkegården i Bastia med resterne af det kloster, hvor Klara først blev bragt hen til fra Assisi. Afsted gik det så udenom morgentrafikken mod lufthavnen Fiumicino. I bussen holdt vi morgensang. Efter fælles bagageindtjekning blev der også tid til lidt frokost på turens regning (tak for det). De sidste indkøb blev foretaget inden vi, lettere forsinket, lettede, da der var lidt bøvl med lidt overbookning. Dejlig flyvetur hjem og vi ankom endda lidt tidligere end forventet til Kastrup. Ved bagagebåndet i Kastrup tog vi så afsked med de andre rejsedeltagere efter en dejlig, spændende og oplevelsesrig uge.

Tak til Gunnar Bach Pedersen og Marianne Plum for en fantastisk tur.

Vi kommer gerne igen.

Assisi-Kredsen
Marianne Plum
Teglværksgade 3, 1.th.
DK-2100 København Ø

Returneres ved varig adresseændring

BESTYRELSEN

Frederik Hjerrild, formand
Dirch Passers Allé 17, 3.th., 2000
Frederiksberg
tlf 61 79 50 55
hjerrild@Assisi-Kredsen.dk

Marianne Plum, sekretær
Teglværksgade 3, 1.th., 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 87 40 / 20 28 25 03
plum@Assisi-Kredsen.dk

Lotte Abel, kasserer
Havnevej 26, st.tv. 4000 Roskilde
tlf 38 28 85 56
Assisi-Kredsens giro: 225 19 49
Bank: reg. nr 3186 konto: 225 19 49

Gunnar Bach Pedersen
Sdr. Boulevard 114, 1.tv, 1720 Kbh. V
tlf 33 25 52 92
gbp@Assisi-Kredsen.dk

Eva Rungwald
Løvevej 10, 2610 Rødovre
tlf 36 41 33 96

Gert Ryom-Hansen
Vennemindevej 2, 2.th., 2100 Kbh Ø
tlf 39 29 26 14

Blanka Langsted
Roskildevej 94, 5.tv.,
2000 Frederiksberg
tlf 38 79 89 82

Johan Petersen
Kulsviervej 95 B, 2800 Lyngby
tlf 45 87 99 47

Susanne Gram Larsen
Mathilde Parken 5, st.th., 3400 Hillerød
tlf. 48 26 23 89
sglarsen@mail.dk

NYT FRA ASSISI-KREDSEN

redigeres af
Marianne Plum (ansv)
Gunnar Bach Pedersen

Nyt fra Assisi-Kredsen
ISSN 1395-8798

Assisi-Kredsen på Internet: www.Assisi-Kredsen.dk